

Sygn. akt I ACa 272/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Jerzy Nawrocki
Protokolant	Sekretarz sądowy Magdalena Szymaniak

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2013 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w S.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 29 stycznia 2013 roku, sygnatura akt I C 1402/11

oddala apelację.

I ACa 272/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił powództwo M. S., który w pozwie skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Dyrektora Zakładu Karnego w S. domagał się zasądzenia kwoty 180.000zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Powód odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w S. od 4 grudnia 2006r. w dniu 5 grudnia 2006r. odbył badania wstępne, w wywiadzie podał, iż leczył się z powodu prawostronnej rwy kulszowej. W dniu 11 stycznia 2007r. powód był konsultowany przez lekarza neurologa z powodu dolegliwości bólowych w okolicy lędźwiowej i kończyny dolnej prawej. Otrzymał leki przeciwzapalne i zmniejszające napięcie mięśni.

W dniu 30 stycznia 2007r. powód został przetransportowany do Zakładu Karnego we W., a następnie Aresztu Śledczego w W.-B. i Zakładu Karnego w B..

W styczniu 2009r wykonano u powoda rtg kręgosłupa lędźwiowego, po raz pierwszy stwierdzono objawy korzeniowe, zlecono leczenie przeciwbólowe, ustalono konieczność noszenia gorsetu ortopedycznego i wskazania do leczenia operacyjnego w trybie planowym.

Do Zakładu Karnego w S. powód został przetransportowany ponownie 30 stycznia 2009r. w dniu 19 lutego 2009r. odbył konsultację ortopedyczną w szpitalu Aresztu Śledczego w W.-M. i przebywał tam na leczeniu do 9 marca 2009r. Z uwagi na to, iż zabieg operacyjny kręgosłupa nie mógł być wykonany w szpitalu Aresztu powód uzyskał przerwę w karze w okresie od 15 kwietnia do 29 września 2009r. ale nie wykorzystał przerwy na wykonanie zabiegu operacyjnego.

Po powrocie do Zakładu Karnego w S. we wrześniu 2009r. powód miał wykonane badanie MRI kręgosłupa i był konsultowany przez neurologa, neurochirurga i ortopedę, którzy potwierdzili konieczność leczenia operacyjnego kręgosłupa. Ostatecznie powód był operowany w warunkach wolnościowych 5 września 2011r. w Klinice (...) w O..

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest niezasadne.

Powód swoje roszczenie wywodził z faktu doznania na przełomie 2006/2007 roku urazu kręgosłupa podczas upadku z taboretu w czasie wchodzenia na piętrowe łóżko, które nie było wyposażone w drabinkę oraz niewłaściwego leczenia w warunkach zamkniętych ale faktu upadku nie udowodnił, zaś materiał dowodowy, a w szczególności dokumentacja lekarska i sporządzona na jej podstawie opinia biegłego, nie pozwalała na przyjęcie, że proces leczenia był nieprawidłowy.

Od tego wyroku powód złożył apelację, w której podtrzymywał stanowisko prezentowane przed Sądem Okręgowym i domagał się wnikliwego rozpoznania sprawy.

W piśmie procesowym z 17 lipca 2013r. powód zgłosił wniosek o przesłuchanie świadka J. B. na okoliczność upadku powoda ze stołka.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie ma uzasadnionych podstaw.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Okręgowego powód nie wykazał, iż na przełomie 2006/2007 roku wchodząc na górne łóżko spadł ze stołka i doznał urazu kręgosłupa. W dokumentacji medycznej powoda nie ma żadnej wzmianki o urazie. Jest natomiast wpis z dnia 5 grudnia 2006r. o tym, że powód leczył się z powodu rwy kulszowej prawostronnej przed przybyciem do Zakładu Karnego w S.. Również w czasie kolejnych wizyt nie opisano żadnych zmian mogących odpowiadać przebytemu urazowi.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego neurologa M. Z. pobyt powoda w Zakładzie Karnym nie miał wpływu na dalszy przebieg choroby powoda. Powód był prawidłowo leczony i diagnozowany podczas całego okresu pobytu w zakładach karnych od 5 grudnia 2006r., zgodnie z podawanymi dolegliwościami i stwierdzanymi objawami w badaniu przedmiotowym na kolejnych wizytach lekarskich. Wcześniej wpisy w książce zdrowia dotyczyły bólu krzyża bez zmian korzeniowych, bez ograniczenia ruchu. W styczniu 2009r. neurolog stwierdził objawy korzeniowe i zlecił wykonanie zdjęcia rtg, które wykazało ześlizg, co było wskazaniem do leczenia operacyjnego. Nie była to operacja ratująca życie, tylko planowa. Opinie swoją biegła potwierdziła na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 29 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy zasadnie oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego albowiem powód nie zgłosił żadnych konkretnych zarzutów do opinii neurologa prezentując jedynie swoje subiektywne stanowisko dotyczące prawidłowości leczenia.

Sąd Apelacyjny oddalił wniosek dowodowy powoda o przesłuchanie świadka J. B. na okoliczność upadku ze stołka jako spóźniony (art. 381 kpc).

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.